

[K. Azel Nielsen.]

underretssager siges det blot af justitsministeriet — og det er en ganske fortræffelig begrundelse — at man har fundet det rimeligt; det er vist for øvrigt rigtigt, at det er rimeligt at ændre også disse grænser.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af byggelov for købstæderne og landet. (Udvidelse af lovens område til at omfatte Frederiksberg og ændring af reglerne om gårdrydning m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 110) findes i tidenden sp. 3489, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 839).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 1 angående titlen, ændringsforslagene nr. 2-5, § 1, således ændret, ændringsforslagene nr. 6 og 7 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende følgende af den internationale arbejdskonference i Genève vedtagne konventioner: Konvention nr. 32 om beskyttelsesforanstaltninger mod ulykkestilfælde for så vidt angår arbejdere, der er beskæftiget med lastning og losning af skibe (vedtaget 1932), Konvention nr. 119 om sikring af maskineri (vedtaget 1963) og Konvention nr. 120 om hygiejne i handels- og kontorvirksomheder (vedtaget 1964).

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XLII) findes i tillæg A. sp. 3201, fremsættelsen i tidenden sp. 4310).

Forslaget sattes til forhandling.

Erling Dinesen: Vi kan i socialdemokratiet tiltræde arbejdsministerens forslag om godkendelse af de tre konventioner, der er vedtaget af Den internationale Arbejdsorganisation.

Det er jo en forholdsvis kort årrække, der er forløbet, siden konvention nr. 119 om sikring af maskineri blev vedtaget, og det samme gælder konvention nr. 120 om hygiejne i handels- og kontorvirksomheder. Derimod stammer konvention nr. 32 om beskyttelsesforanstaltninger ved arbejde med lastning og losning af skibe jo helt tilbage fra 1932. Det er altså en meget gammel konvention, og det ville egentlig være ganske interessant at vide, om denne konvention ikke allerede er forældet. Jeg ved ikke, om arbejdsministeren eventuelt kunne sige noget herom. Det fremgår af bemærkningerne til dette forslag, at forudsætningerne for ratificering af konventionen først blev opfyldt i 1965, og derfor bør vi vel ratificere nu; men spørgsmålet er som nævnt: tjener det egentlig noget særlig fornuftigt formål, og er arbejdsministeren bekendt med, om ILO på ny har taget spørgsmålet op om konventionens indhold? Jeg kunne meget vel tænke mig, at der var behov for en revision af konventionen, når hensyn